

VERONMAKSAJAIN KESKUSLIITTO RY
Kalevankatu 4
00100 HELSINKI

LAUSUNTO
15.8.2019

Valtiovarainministeriö
Vero-osasto

E-mail valtiovarainministerio@vm.fi

Viite Lausuntopyyntö 19.6.2019 VM082:00/2019

LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI RAPORTOITAVIA RAJANYLITTÄVIÄ JÄRJESTELYJÄ KOSKEVASTA SÄÄNTELYSTÄ VEROTUKSEN ALALLA

Ehdotetuilla säädöksillä on tarkoitus panna täytäntöön Euroopan unionin direktiivi (EU) 2018/822. Direktiivin tarkoitus on parantaa jäsenvaltioiden veroviranomaisten tiedonsaantia rajatylittävistä verosuunnittelujärjestelyistä, joissa voi olla veron kiertämisen tai välttämisen elementtejä.

Esitysluonnoksen mukaan ilmoitusvelvollinen olisi ensisijaisesti järjestelyn suunnittelija, markkinoija tai organisoija ja toissijaisesti järjestelyä hyödyntävä verovelvollinen.

Raportointivelvollisuus perustuisi laissa lueteltujen tunnusmerkkien toteutumiseen. Eräiden tunnusmerkkien osalta edellytettäisiin lisäksi, että järjestelyn yksi pääasiallisista hyödyistä olisi veroetu.

Raportoitavat järjestelyt olisi ilmoitettava 30 päivän kuluessa siitä, kun ne on asetettu saataville tai kun niiden ensimmäinen vaihe on toteutettu.

Asianajajat, luvan saaneet oikeudenkäyntiavustajat ja julkiset oikeusavustajat on vapautettu sellaisten tietojen antamisesta, joita koskee laissa määrätty todistamiskiellot tai salassapitomääräykset.

Raportit kerätään jäsenvaltioiden verohallintojen toimesta keskusrekisteriin CCN:ään. Kullekin järjestelylle annetaan numero, jota numeroa kaikkien osapuolien on käytettävä raportoidessaan järjestelystä.

Raportoitavat järjestelyt

Ehdotetun lain 3 luvussa luetellaan tunnusmerkit, joiden toteutuessa järjestelystä on raportoitava. Tunnusmerkit perustuvat direktiivin määräyksiin.

Merkittävä osa tunnusmerkeistä ovat sellaisia, että ne aiheuttavan raportointivelvollisuuden vain, jos veroetu on järjestelyn pääasiallinen hyöty tai yksi

pääasiallisista hyödyistä. Tätä eri hyötyjen arviointia kutsutaan *pääasiallista hyötyä mittavaksitestiksi*.

Ilmaisu on suomalaisessa verolainsäädännössä vieras. Enemmän lainsäädäntöperinteen mukaista olisi kirjoittaa verohyötyä koskeva lisäedellytys 3 §:ssä auki ja jättää asia 2 §:n määrittelyistä pois. Nykyiseen lainsäädäntöön vastaava vaikutus on säädetty EVL 52 h §:ssä

Veronmaksajain Keskusliitto ehdottaa, että lain 2 §:n 4) kohta jätetään pois ja 3 §:n viimeinen lause muutetaan seuraavaan muotoon:” jos on ilmeistä, että järjestelyjen yksinomaisena tai yhtenä pääasiallisista tarkoituksista on ollut veron kiertäminen tai veron välttäminen.

Esityksen vaikutukset

Direktiivi ja ehdotetut säädökset sisältävät lukuisia uusia velvoitteita verovelvollisille. Tarkoitukseen liittyen velvollisuuden synnyttävät tilanteet on kuvattu niin pykälissä kuin esityksen perusteluissa hyvin yleisellä ja abstraktilla tasolla. Suomessa verolainsäädännöltä on edellytetty täsmällisyyttä. Verovelvollisen on lain perusteella voitava selvittää oikeutensa ja velvollisuutensa.

Esitysluonnoksen perusteella jää epäselväksi, milloin kansainvälitystä verotusta koskevaan kysymykseen esitetty vastaus edellyttää raportointia. Esimerkiksi Suomessa asuva vanhempi haluaa lahjoittaa omaisuutta Ruotsissa asuvalle lapselleen. Onko kyseessä raportointia edellyttävä neuvo (2 § 5 b kohta), jos lahjanantaja kysyy veroasiantuntijalta, miten kyseinen lahja verotetaan Suomessa ja Ruotsissa. Entä muuttuuko tilanne, jos asiantuntija tekee kysyjän pyynnöstä lahjakirjan?

Mikäli raportointivelvollisuutta ei pystytä rajoittamaan, lisää se merkittävästi virheellisten veroratkaisujen mahdollisuutta, koska raportointi nostaa asiantuntijapalveluiden hintoja ja korkea hinta vähentää halukkuutta varmistaa järjestelyn lainmukaisuus.

Veronmaksajain Keskusliitto toivoo, että kansallisessa lainsäädännössä voitaisiin kehittää direktiiviä täsmällisemmät edellytykset raportoinnille niin, että raportointi voitaisiin rajata vain järjestelyihin, joissa veron välttely on ilmeistä.

Teemu Lehtinen
toimitusjohtaja

Vesa Korpela
lakiasiain johtaja